

Toto je štvrtá časť príbehu. Prečítajte si to, potom ... Vytvorte to !

Hektor

Niekoľko minút po pol tretej zašgali dvercia Pavlovskej ulice a vstúpil nimi Nemeček. Vytiahol z vrečka veľký kus chleba, obzeral sa a keď videl, že ešte nikoho tu niet, ticho začal žuvať kôrku chleba.

Žurval chvíľku chlieb a potom v núde pustil sa na prechádzku hromadám dreva. Motal se v uličkách a razom stretol Janovho veľkého čierneho psa.

- Hektor! – zavolať naň priateľsky, ale Hektor vôbec nemal vôle jeho pozdravenie opätovať. Bežne pokýval chvostom. Potom cváľal ďalej a zlostne brechal. Belavý Nemeček však utekal za ním. Hektor pod jednou hromadou dreva zastal a brechal horlive do nej. Táto hromada dreva bola jedna z tých, na ktoré chlapci vystavili pevnosť. Hore navrchu hromady bola zo štiepov ochranná stena a na tenkej paličke viala malá červeno-zelená zástava. Pes skákal okolo pevnosti a brechal bez prestania.

- Co to môže byť? – spytoval sa belohlávk psa, lebo bol so psom v dobrom priateľstve. Hádam preto, lebo okrem neho Hektor bol jediným obyčajným vojakom v armáde.

Pozrel hore na pevnosť. Nevidel hore nikoho, ale cítil, že niekto chodí medzi siahovicami sem a tam. Pohl sa teda a vyškrabal sa po vyčnievajúcich koncoch. Bol na polceste, keď čisto a jasne počul, že niekto prekladá štiepy. Začalo mu srdce klopať a teraz by sa bol chcel vrátiť. Keď však pozrel dolu a zazrel Hektora, zas sa osmelil.

- Neboj sa Nemeček! – hovoril sebe a opatrne sa škrabal ďalej. Pri každom stupni sa znovu posmeloval. Jednostajne si hovoril:

- Neboj sa, Nemeček! Neboj sa Nemeček!

A dostal sa hore navrch hromady. Tam ešte posledný raz povedal ňeboj sa, Nemeček!“, keď chcel prekročiť nízku stenu pevnosti, ale v strachu v povetrí mu ostala noha, ktorou chcel stúpiť.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť: myšlienková mapa, tabuľka, kresba atď.

CHLAPCI Z PAVLOVSKEJ ULICE

S3
T4
L2

Toto je štvrtá časť príbehu. Prečítajte si to, potom ... Vytvorte to !

– Ježiš! – skríkol.

A ozlomkrky škrabal sa naspäť dolu po stupňoch. Keď si šiel na zem, hlasne mu bilo srdce. Pozrel hore na pevnosť. Pri zástave, pravou nohou na stene pevnosti stál Áč Ferko, strašný Áč Ferko, nepriateľ ich všetkých, vodca chlapcov z botanickej záhrady. Jeho širokou červenou košeľou povieval vietor, a on sa posmešne usmieval.

Nemeček bál, a bežal. Ale keď sa od grundu obzrel, nebola už navrchu červenej košele Ferka Áča. Ale aj zástava chýbala z pevnosti.

Druhá kapitola

*Zapíšte si najdôležitejšie
informácie z textu!*

*Poznámka môže byť:
myšlienková mapa, tabuľka,
kresba atď.*

